

ศัลยกรรมความงามเป็นพิษ

เขียนโดย ธวัช เย็นใจ

วันจันทร์ที่ 16 กรกฎาคม 2012 เวลา 14:09 น. -

www.thaisermons.com บทความเสริมสร้างชีวิต

ศัลยกรรมความงามเป็นพิษ

นักศึกษาสาวผูกคอตับ ทำจมูก-คางไม่สวย ธวัช เย็นใจ

“สลด ว่าที่บัณฑิตจุฬาเครียด ผูกคอตับ ทำจมูก-คางไม่สวย

เคยเป็นนางเอกละครเวทีคณะอักษรศาสตร์ ทำศัลยกรรมจมูก

กับคางมาแล้ว โดนเพื่อนล้อบอกว่าไม่สวย เลยคิดมากกลาย

เป็นโรคซึมเศร้า ตัดสินใจใช้เข็มขัดผูกคอตตนเองกับราวผ้าม่าน

ปลิดชีวิตของตนเอง สร้างความโศกเศร้าให้กับครอบครัว

ตนเองเป็นอย่างยิ่ง ทางด้านจิตแพทย์ชี้ คนฆ่าตัวตายถึขึ้นเป็น

เพราะสังคมตึงเครียด มีเรื่องกดดันมาก...

(เดลินิวส์ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕)

ทุกวันนี้ไม่ว่าจะมองไปทางไหน เห็นผู้คนทั้งหญิงชายที่เดินไปเดินมา โดยเฉพาะหนุ่มสาว มากกว่าครึ่งที่เคยมีตมอดกแต่งทำศีลธรรมความงามมาแล้ว ผู้ชายที่ใบหน้าขาวใสกระจ่างด้วยเครื่องสำอาง ไม่มีจุดด่างหรือสิวขึ้นแม้แต่เม็ดเดียว โกรกมมด้วยสีต่างๆ จมูกที่โด่งเป็นสันขึ้นด้วยซิลิโคน ผิดธรรมชาติของคนเอเชีย ใบหน้าเรียวได้รูปอย่างมาเจาะซึ่งได้รับการเดือนโหนกแก้มและเหลาคางมาแล้ว ตาถูกผ่าตัดและเย็บเป็นสองชั้น

อีกหน่อยเมื่อคนเหล่านี้แต่งงานและมีลูกมีเต้าออกมา ลูกๆจะแปลกใจและถามพ่อแม่ว่า ทำตนเองหน้าตาแปลกไปไม่เหมือนผู้ให้กำเนิด ทำไมผิวของตนดำ ตาก็ตี จมูกก็แพบ กรามก็หนา ผู้บั้งเกิดเกล้าทั้งหลาย ขอให้เตรียมคำตอบไว้ให้ดีๆก็แล้วกัน!

บางรายสิ่วขึ้นที่ใบหน้าเพียงเม็ดเดียว ก็กลายเป็นความวิตกกังวลเหมือนกับว่าโลกนี้มันกำลังจะถล่มทลายอย่างนั้นแหละ

บางรายเมื่อไปผ่าตัดทำศีลธรรมความงามแล้ว ปรากฏว่ามันไม่ได้ออกมาแบบที่ตนเองคิดและจินตนาการไว้ ก็เกิดอาการเสียอกเสียใจ กลายเป็นปมด้อยและอ้ออายชายหน้า บางคนปากเบี้ยวบิดไป หางตาดกแบบผิดปกติ จึงจำเป็นต้องไปผ่าตัดซ้ำเพื่อแก้ไข พอแก้ไขแล้วก็เลยเถาะใหญ่ กลายเป็นนางผีเสื้อสมุทรไปก็มีเยอะ (เคยเห็นใช้ไหม? นาน...อย่างนั้นแหละ ไม่ต้องฮา แต่ควรระวังสงสารเขาต่างหาก)

ผู้หญิงบางคนวัยเลยเลขหกไปแล้ว แต่ใบหน้ายังดั่งเปรี๊ยะอยู่(แต่ตาแหก) ส่วนเกินของมันลงไปกองอยู่ที่คอ มองไปที่แขนและมือเหยียนหงาย ยาน ก็เลยต้องปลงสังขารนี้มันไม่เที่ยงหนอ เหมือนกับที่ปัญญาจารย์กล่าวไว้ “ดูเถิด ทุกอย่างก็อนิจจัง คือกินลมกินแล้ง และไม่มีประโยชน์อะไรภายใต้ดวงอาทิตย์” (ปฐมจ. ๒.๑๑)

พระคัมภีร์สอนเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างไร?

ประการแรก ให้คริสเตียนมีความภาคภูมิใจในตนเอง และขอบพระคุณในการทรงสร้างของพระเจ้า ที่เราเป็นเพียงคนเดียวในโลก ที่ไม่เหมือนใครและไม่มีใครเหมือน (บางคนถือรูปดาราคานโปรดเข้าร้านศีลธรรมความงามและบอกหมอว่า คุณหมอขา ช่วยทำใบหน้าของหนูให้เหมือนรูปนี้เลยนะคะ)

ให้เรามีความภาคภูมิใจที่แม้เราจะมิรูปร่างหน้าตาอย่างไรก็แล้วแต่ ทว่าเราเป็นผีพระหัตถ์ของพระเจ้า “พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระองค์” (ปฐมจ. ๑.๒๖-๒๗) คือทรงให้มีสติปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ มีความบริสุทธิ์และ ยุติธรรม มีความรักและเมตตากรุณา

นอกจากนั้น พระเจ้ายังมอบหมายความรับผิดชอบให้แก่มนุษย์ทุกคน (ไม่ว่าคนนั้นจะมีรูปร่างหน้าตาอย่างไรก็ตาม) พระองค์ทรงให้มนุษย์มีอำนาจในการ “ครอบครองและปกปักรักษาโลกนี้” ให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ (ปฐมก. ๑.๒๖) เริ่มต้นที่ชีวิตของมนุษย์เอง ไปจนถึงแผ่นดิน ป่าไม้ แม่น้ำ และพันธุ์สัตว์ทั้งหลาย

แม้ว่ามนุษย์มารซาตานจะล่อลวงให้มนุษย์หลงไปทำความผิดบาป แต่พระเจ้าทรงสำแดงพระเมตตาผ่านทางการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์บนไม้กางเขน ใครก็ตามที่ต้อนรับเอาพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด เขานั้นจะได้รับการสร้างชีวิตขึ้นใหม่ “เหตุฉะนั้น ถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ การสร้างใหม่ได้เกิดขึ้นแล้ว สิ่งเก่าได้ล่วงไป สิ่งใหม่ได้เข้า!” (๒ คร. ๕.๑๗)

ประการที่สอง ความสำคัญมั่นอยู่ที่จิตใจภายใน มิใช่รูปร่างหน้าตาที่มองเห็นกันภายนอก

เมื่อพระเจ้าทรงใช้ผู้เผยพระวจนะชาโมเอลไปเจิมตั้งกษัตริย์องค์ใหม่ของอิสราเอล ท่านก็มองหาชายหนุ่มที่ร่างกายแข็งแรง รูปร่างหล่อ และมีบุคลิกของการเป็นผู้นำ แต่พระองค์ตรัสว่า “อย่าตัดสินจากรูปร่างหน้าตาหรือส่วนสูง เพราะเราได้เลือกคนนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้มองอย่างที่มนุษย์มอง มนุษย์มองดูรูปลักษณ์ภายนอก แต่องค์พระผู้เป็นเจ้ามองดูที่จิตใจ” (๑ ซมอ. ๑๖.๗ อมตธรรมา)

คุณค่าของความเป็นมนุษย์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับรูปร่างและความงามฝ่ายร่างกาย แต่ขึ้นอยู่กับจิตใจภายในที่ได้ “รับการสวมวิสัยมนุษย์ใหม่” ที่กำลังทรงสร้างขึ้นใหม่ตามพระฉายาของพระองค์ผู้ทรงสร้าง ให้รู้จักพระเจ้า” (คส. ๓.๑๐)

พูดอย่างง่ายก็คือ เราวัดกันที่ “กิ่น” ไม่ได้วัดกันที่หน้าขาว จมูกโด่งและคางเรียว

เราไม่อยากจะเชื่อที่มีคนพูดว่า “คนหล่อคนสวยมักจะสมองกลาง!”

ประการที่สาม ความสำคัญของมนุษย์อยู่ที่การตัดสินใจและสามัคคีธรรมกับพระผู้สร้าง และการดำเนินชีวิตที่เป็นเหมือนกับพระเยซูคริสต์ แน่แน่นอน ในอนาคตเราจะเป็นเหมือนกับพระองค์ “เมื่อพระองค์เสด็จมาปรากฏนั้น เราทั้งหลายจะเป็นเหมือนพระองค์ เพราะว่าเราจะเห็นพระองค์ อย่างที่พระองค์ทรงปรากฏอยู่นั้น” (๑ ยน. ๓.๒)

มีความสัมพันธ์ที่ดีกับพระเยซู พระองค์ตรัสกับคริสเตียนทุกคนว่า “เราเป็นเถาองุ่น ท่านทั้งหลายเป็นแขนง ถ้าผู้ใดคงอยู่ในเรา และเราคงอยู่ในเขา ผู้นั้นจะเกิดผลมาก เพราะถ้าแยกจากเราแล้ว พวกท่านจะทำได้ไม่ไฉนเลย” (ยน. ๑๕.๕)

ทำให้คิดถึงเรื่องของพวกหุ่นไม้ในนิทานของแม็คซ์ ลูคาโต มีชายคนหนึ่งชื่อเอลีสร้างหุ่นไม้ขึ้นมาจำนวนมากและให้อยู่ในหมู่บ้าน หากหุ่นตัวไหนสวยงาม มีพรสวรรค์และทำดีก็จะได้รับการติดตามดาวสีทองตามร่างกาย

แต่มีหุ่นไม้ตัวหนึ่งชื่อ “พันซินโล” รูปร่างหน้าตาไม่ดี ไม่มีพรสวรรค์ และทำอะไรก็มักจะผิดพลาดไปหมด จึงได้รับวงกลมสีเทาทั่วร่างกาย เจ้าหุ่นตัวนี้เสียใจ น้อยใจในโชคความ มีปมด้อย ไม่มีความสุขและคิดอยู่ตลอดเวลาว่า ทำไมตนเองไม่เหมือนกับหุ่นไม้ตัวอื่นๆ

บังเอิญวันหนึ่งมันก็ไปเจอหุ่นไม้อีกตัวชื่อลูเซีย ที่แปลกมากก็คือลูเซียไม่มีทั้งดาวสีทองและวงกลมสีเทา แต่กลับมีความสุขอย่างแท้จริง พอสอบถามก็ได้ความว่า เพราะลูเซียมักจะไปพบกับผู้สร้างคือเอลีอยู่เสมอ เมื่อรู้ความจริงอย่างนั้น พันซินโลจึงไปหาเอลีบ้าง ที่นั่นผู้สร้างได้บอกถึงคุณค่าและความพิเศษของพันซินโล ทำให้วงกลมสีเทาหลุดหายไปสิ้น แล้วพันซินโลกลายเป็นหุ่นไม้ที่มีความสุขที่สุด แม้จะไม่มีดาวสีทองติดตามร่างกายก็ตาม

เราสามารถมีความสุขได้ แม้ว่าจะเป็นคนเตี้ย รูปร่างไม่สมส่วน ผิวจะไม่ขาว จมูกไม่โด่ง ไม่มีตาสองชั้นและคาง

ไม่ถูกเหล่า!

ใครก็ตามที่ได้สัมผัสกับพระเจ้าพระเจ้าผู้สร้างอย่างแท้จริงแล้ว เขาจะตระหนักถึงการเป็นพระฉายาของพระองค์และมองเห็นถึงความสำคัญของตนเอง แม้ว่าจะไม่สวย ไม่หล่อ และไม่พรสวรรค์อะไรมากนัก แต่เมื่อจิตใจและจิตวิญญาณของเราได้รับสร้างขึ้นใหม่ในพระเยซูคริสต์แล้ว พระองค์จะทรงทำให้เรากฎมีใจในตนเองได้และมีสันติสุขที่แท้จริงได้

ในวาระสุดท้าย เมื่อพระองค์เสด็จกลับยังโลกนี้ และรับเราทั้งหลายไปอยู่กับพระองค์ในสวรรค์ เราจะเป็นอย่างเดียวกับพระองค์

ถึงขนาดนี้แล้ว ยังต้องการอะไรอีกล่ะ?